

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

**González Téllez, Emanuel
Francofurti Ad Moenum, 1690**

Caput VII. Idem Abbati, & Conventui (a) Farsen.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](#)

in Ecclesia Alban. num. 37. De diœcensi Albanensi nonnulla notavi in cap. 4. de tempor. ordin.

(c) *Fare communī. Ex c. omnes basilica, cum aliis 16. quest. 3.*

(d) *B.] Benedicti videlicet IX.*

(e) *Dominicus Lavicanus.] Aliqui legunt Levitanum, alii Lucan. alii tandem existimant Dominicum cognomento Levitanum dictum fuisse, ut refert Holtiensis in presenti. Sed ut hæc verba, & illa sequentia, fuisse Episcopum Albanensem, intelligantur, siendum est, Lavicanam diœcesim esse in Tusculana regione, & ejus Ecclesiam unitam fuisse Tusculana diœcesi: unde licet legatus per annum 1026. Dominicum Lavicanum Episcopum fuisse, ut refert Ughellius tom. I. Italie sacre, fol. 268, tamen perit nomen Lavicanæ diœcesis; quia ea translata fuit in Tusculanam, & ita postea Episcopi Tusculani appellari coepert: unde cum iste Dominicus ex Episcopo Lavicanio postulatum fuisse in Episcopum Albanensem, ideo in præfenti refertur, ipsum fuisse Episcopum Lavicanum, & Albanensem.*

(f) *Ordinationem clericorum.] Regulares enim debent recipere sacros ordines ab eo Episcopo, in cuius diœcensi situm est monasterium, cap. si quis. d. 58. quia ministerium ipsum pro titulo habetur, cui addicetur ipse clericus ordinandus. Concil. Chalcedon. can. 6. bull. Leonis X. qua incipit Dum intrat, & extat intra sessionem 11. Concil. Lateran. sub ipso celebrati, ibi: Ut nullatenus eorum Ecclesiæ, sive domibus, aut aliis eorum locis ab alio quam à diœcesano Episcopo, vel ejus Vicario super hoc cum debita reverentia requisito, absquerationib[us] causa contradicente, vel in ea diœcesi absente, ad dielos*

Ordines promoveri debeant. Et ita declaratum fuisse pro expositione Concilii Trid. sess. 23. de reform. cap. i. refertur à Barbosa his verbis: Gregorius XIII. statuit, ut regulares suscipiant ordines sacra ab Episcopis in cuius diœcensi sunt monasteria, in quibus tunc degunt, vel dimissoribus ab eis accipiunt. Probauit Hallierius de sacris elect. c. 3. art. 8. §. 2. Henriquez lib. 10. summa, c. 23. n. 4. Licet enim in aliis clericis ordinantis triplex Episcopus proprius detur, videlicet originis, beneficii, & domicilii, ut late probavi in cap. 3. de tempor. ordin. tamen erga regulares tantum Episcopus domicilii attenditur: non vero originis, aut beneficii. Non originis, quia cum per professionem mortui seculo dicantur, ut probavi in cap. de regularibus, eorum origo amplius repetenda non est. Non etiam adeat Episcopus proprius ratione beneficii, quia religiosi per ipsam professionem redduntur incapaces cujuscumque beneficii, ut probavi in c. quod Dei 5. de statu monach. Quare Episcopus proprius ratione domicilii ille tantum dicetur, in cuius diœcensi monachi degunt. Inde etiam insertur quod cum canonici regulares capaces sint beneficij secularis, ut probavi in d. c. quod Dei, inde ab Episcopo, in cuius diœcensi beneficium obtinent, ad factos ordines promoveri valent.

(g) *Mortuariorum.] De portione mortuariorum, seu ex mortuariis Episcopo debita, egi in cap. officii, cap. final. de testam.*

(h) *Et ex certa scientia.] Unde non erat, cur quereretur de justitia hujus conventionis, & an simoniaca esset, nec-ne, cum per Romanum Pontificem ex certa scientia confirmata esset, ut jam notavi in cap. final. de p[ro]p[ri]etatis, ubi textum hunc exposuimus.*

C A P U T VII.

Idem Abbati, & Conventui (a) Farfen.

Cum venerabilis f. n. I. (b) Sabin. Episcopus coram dil. fil. nostris R. tit. Sanctæ Anastasiaz presbytero, & P. Ianctæ Lucia ad Septem Sol. Diacon. Cardinalibus, quos sibi, & R. procuratori vestro concessimus auditores, Ecclesiam sancti Angeli de Cantia cum suis pertinentiis, & possessionibus periusset, afferens ad se eandem, tam in spiritualibus, quam in temporalibus pertinere, allegavit ante omnia jus commune: quia cum eadem Ecclesia constituta sit in diœc. Sabin. ut dicebat, sub ipsius debebat consistere potestate, juxta canonicas sanctiones. *Et infra:* In temporalibus quoque ad te dictam Ecclesiam pertinere idem Episcopus nitebatur ostendere per publicum instrumentum, in quo continetur expresæ, Joan. Sabin. Episcopum Hugoni Farfen. Abbati, & duabus personis post ipsum, Govaldo & Panavello cum suis pertinentiis iuridictam Ecclesiam locavisse pro annua i v. sol. Papiens. pensione, in assumptione B. Mariae persolvens. Sed pars vestra proposuit, instrumento prædicto nullam fidem penitus adhibendam, propter superlinearem scripturam, & (c) rasuram loco suscep[er]to factam, ubi videlicet annotatio temporis recensetur. Fuit insuper ex ipsius parte propositum, quod cum ab Ecclesia sancti Angeli nomine monasterii vestri multò tempore fuerit certa pensio Ecclesiæ Sabin. soluta, manifestè liquebat, ad eandem Ecclesiam, à qua locatio fuerat facta, jure proprietario pertinere. *Et infra:* Ad hoc autem procurator respondebat prædictus, quod eti[am] quidam testes se vidisse deponant Ecclesiam sancti Angeli pensionem i v. sol. Sabin. Episcopo persolvisse; nullum tamen ex hoc vestro monasterio poterat præjudicium generari, cum non appareat, pensionem ipsam ex parte monasterii fuisse solutam: & quamquam etiam testes afferant, se vidisse multoties prætaxatam pensionem exsolvi; non tamen ostenditur tanto tempore præstata, quod usque ad præscriptionem legitimam porrigitur. Item sicut ad rei proprietatem locatio facta non (d) sufficit, ita solutio, nec perceptio pensionis.

D. D. Gonzal. in Decretal. Tom. III. Pars II.

Sff

E

Et infra: His igitur & aliis intellectus, quæ coram Cardinalibus supradictis pars utraque proponere procuravit; quia nobis constitut, supradictam Ecclesiam Sancti Angeli constitutam esse in diœcesi Sabin. de consilio f. n. Episcopale jus in omnibus spiritualibus eidem Episcopo adjudicavimus in eandem, illis dumtaxat exceptis, quæ per authentica scripta eis dignoscuntur esse substracta. *Et infra:* Quia vero instrumentum prædictum, per quod Episcopus supradictam Ecclesiam pretendebat sibi quoad spiritualia vindicare, ad faciendam super hoc fidem invalidum cognovimus, ut pote propter prædicta de jure suspectum: vos ab impetitione ipsius, quoad temporalia ejusdem Ecclesiaz, duximus sententialiter absolvendos, eidem super hoc silentium imponentes.

NOTÆ.

(a) **F**arfæn. Ita etiam legitur in quarta collectione, sub hoc titul. cap. i. & in capite cum venerabilis, de except. ubi de hoc monasterio nonnulla notavi; ibi enim proponitur alia similis controversia inter Episcopum Sabinensem, & monachos Farfenses; non tamen ideo textus ille pars est præsentis constitutionis, ut voluit Hostiensis in præsen-

ti; quia diversa est hypothesis illius Decretalis.

(b) **J. Sabin.**] Joanne videlicet, de quo egi in dict. cap. cum venerabilis.

(c) **Rasuram.**] Juxta textum in cap. cum inter. de fide instrum.

(d) **Non sufficit.**] L. ad probationem. Cod. locati, Cuiacius in l. 20. Cod. eodem titul. posse tamen probatur per iteratam solutionem penitentis.

CAPUT VIII.

Idem (a) **Lucen. Episcopo, Abbatii de (b) Melon. & Petro Ioanni Archid. Astoric.**

Cum dilecti filii F. Aurien. Decanus, nuncius venerabilis fratris nostri Aurien. Episcopi; & Magister Robertus monachus Cellæ novæ, & Abbatis sui nuncius, ad Sedem Apostolicam accessissent, nos eis dilectum filium P. sanctæ Mariae in Via Lata Diacon. Card. concessimus auditorem, coram quo fuit ex Episcopi parte propositum, quod cum idem Episcopus Abbatem sibi lege diœcesana subjectum vocasset ad Synodus, ipse non solum non accessit ad ipsum, immo etiam sancti Petri, & (c) sanctæ Columbae Prioribus, & Archipresbytero Caucy in Aurien. dicæc. constitutus prohibuit, ne ad ipsius Episcopi Synodus accedere attarent, licet etiam vocarentur. Cumque dictus Episcopus, ut saltæ humiliter Abbatem ad bonum obedientiaz revocaret, & vinceret in bono malum, ipse mandasset, ut eum ad statutum terminum in monasterio expetaret, licet Episcopus illuc, juxta quod promiserat, accessisset, Abbatem tamen non reperit, & portas monasterii clausas invenit, nec ad monachos aditus est concessus: propter quod Abbatem suspendit, & monasterium interdixit. Verum cum nec propter hoc Abbas ipse à suo contumaciaz proposito resiliret, nec latas in se, ac monasterium sententias observaret, in eum excommunicationis sententiam promulgavit, quam dictus Episcopi nuncius à nobis petiti confirmari. Cæterum nuncius partis adversæ petitionem ejus non esse admittendam proposuit: quia licet monasterium ipsum infra metas Aurien. dicæc. sit constructum, liberum tamen semper exitit, & ab omni jurisdictione, ac jugo Aurien. Eccles. à tempore sua fundationis exemptum. Præterea eti Episcopus aliquam in eo (quod verum non erat) jurisdictionem haberet; quia tamen Abbas de omni gravamine prius ad Sedem Apostolicam appellarat, sententiam in eum, & monasterium postmodum (d) latam, nullam idem nuncius obtinere assertu firmitatem. Conquestus est etiam idem nuncius ex parte Capituli Cellæ novæ, quod dictus Episcopus Abbatem eorum adeò circumvenit, quod contra immunitatem ipsius Ecclesiaz, ipsis nescientibus, ei obedientiam repromisit. Nos igitur super prædictis per memoratum Cardinalem instruëti, quia causa ipsa in nostra non poterat præsenta terminari, ut pote cum nuncius monasterii super procuratione, vel ratificatione literas non haberet, eam vestro duximus examini committendam, disc. v. per Apostolica scripta mandantes, quatenus si yobis constiterit, Abbatem ipsum ad Sedem Apostolicam super hoc, ante-